

prima instanță: L. Holevițcaia
instanța de apel: L. Bulgac, M. Guzun, N. Craiu

dosarul nr: 3ra-526/14

ÎNCHEIERE

14 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 11 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă

constată:

La 02 iulie 2013, Gheorghe Sobieski-Camerzan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că dânsul a activat în calitate de avocat, până la 23 ianuarie 2012, dată când Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților a emis decizia, în lipsa lui Gheorghe Sobieski-Camerzan și ca consecință a fost retrasă licența pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 816 din 10 decembrie 2012.

Apreciază decizia dată ca fiind ilegală, deoarece nu i s-a cerut explicații, precum și faptul că nu a fost citat legal în cadrul ședințelor Comisiei, pentru a participa cu avocații dânsului.

Totodată, menționează că nu a înaintat cerere prin care a solicitat retragerea licenței.

Consideră că dânsul nu a adus prejudicii imaginii avocaturii și înfăptuirii justiției prin comportamentul și acțiunile sale, ba din contra, folosind o tactică specială de apărare a reușit să depisteze că atât MAI al RM cât și SIS-ul, interpretează, înregistrează, filează avocații ilegal.

Susține că dânsul nu a comis acte de corupție, dar și-a îndeplinit obligațiunile de apărare al clienței sale – Lilia Secrieru, care a insistat să se folosească de

privilegiul legal oferit de art. 446 alin. (1) al Codului contravențional, de a achita amenda pe loc, fără întocmirea procesului-verbal.

Apreciază ca fiind ilegală și regretabil faptul că membrii Comisiei pentru etică și disciplină l-au refuzat în oferirea explicațiilor, prezentarea probelor și să beneficieze de serviciile avocaților săi.

Indică că la 27 iunie 2012 și 14 mai 2013 a depus în adresa pârâtului plângere prealabilă, dar care au fost ilegal respinse.

Dat fiind faptul că anterior reclamantul a mai depus acțiuni analogice, dar care au fost restituite abuziv de către instanța de judecată, solicită repunerea în termen, conform art. 116 CPC, indicând în acest sens că instanțele de judecată tergiversează și restituie ilegal acțiunile înaintate de Gheorghe Sobieski-Camerzan.

Solicită anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din 23 ianuarie 2012 și obligarea pârâtului să-l includă pe Gheorghe Sobieski-Camerzan în lista membrilor Uniunii Avocaților din RM.

Ulterior, Gheorghe Sobieski-Camerzan a înaintat o cerere cu privire la mărirea cuantumului pretențiilor, solicitând repararea prejudiciului material în mărime de 800000 lei, cauzat prin imposibilitatea practicării activității de avocat și pierderea clientelei, precum și încasarea în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 200000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 11 octombrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014 a fost respins apelul declarat de Gheorghe Sobieski-Camerzan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 07 martie 2014, Gheorghe Sobieski-Camerzan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. De asemenea, solicită examinarea și admiterea cererii înaintate conform art. 227 CPC, prin care să fie declarate false toate probele intimatului inclusiv și decizia Comisiei pentru etică și disciplină pronunțată la 11 mai 2012, care nu a fost publicată cât și extrasul din procesul-verbal al Comisiei pentru Etică și disciplină din 23 ianuarie 2012.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că intimatul nu neagă că a fost violat dreptul recurentului la un proces public și echitabil recunoscând că Gheorghe Sobieski-Camerzan nu a fost citat pentru ședința comisiei din 11 mai 2012. Din acest motiv consideră că sa aflat în imposibilitate de a depune probe, de a face declarații în fața Comisiei și să se folosească de serviciile avocaților săi.

Declară că reprezentantul intimatului în afară de faptul că a prezentat extrasul fals din procesul-verbal al Comisiei pentru etică și Disciplină din 23 ianuarie 2012, în care este indicat printre membrii prezenți pe Ion Grecu, nu este just, deoarece în decizie este specificat Ignat Dumitran, care nu este membru al Comisiei și nici nu poate fi, acesta fiind membru al Consiliului din oficiu.

Menționează că a prezentat în instanța de apel ca probă listele Consiliului Uniunii Avocaților și lista Comisiei pentru etică și disciplină care certifică faptul dat, însă instanța a refuzat intenționat să elucideze aceste probe în decizia adoptată.

Indică că în ambele instanțe a înaintat cereri de declarare a probelor prezentate de intimat ca fiind false, conform art. 227 CPC, dar s-a refuzat examinarea obiectivă și legală a acestei cereri.

Totodată, recurentul ține să precizeze că retragerea licenței reprezintă doar o simplă procedură tehnică de a retrage licența, care în cazul său, nu era necesară, deoarece la cererea dată a fost anexată și licența de avocat.

Consideră că poate fi retrasă conform art. 61, 65 Cod penal, numai de către instanța de judecată în baza sentinței, în care este indicat ca pedeapsă – privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat.

Subliniază că dânsul nu s-a adresat cu cerere la Comisia pentru etică și disciplină prin care să fie solicitat retragerea licenței, deoarece conform art. 56 al Legii cu privire la avocatură și art. 48 al Statutului profesiei de avocat, Comisia examinează numai plângerile, sesizările și petițiile împotriva avocaților și nu cererile lor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghe Sobieski-Camerzan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Gheorghe Sobieski-Camerzan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gheorghe Sobieski-Camerzan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Gheorghe Sobieski-Camerzan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari